

Το λεύκωμα της κυρίας Αλκιθέας

[/ Γνώμες](#)

- του Μητροπολίτου Καστορίας Καλλινίκου

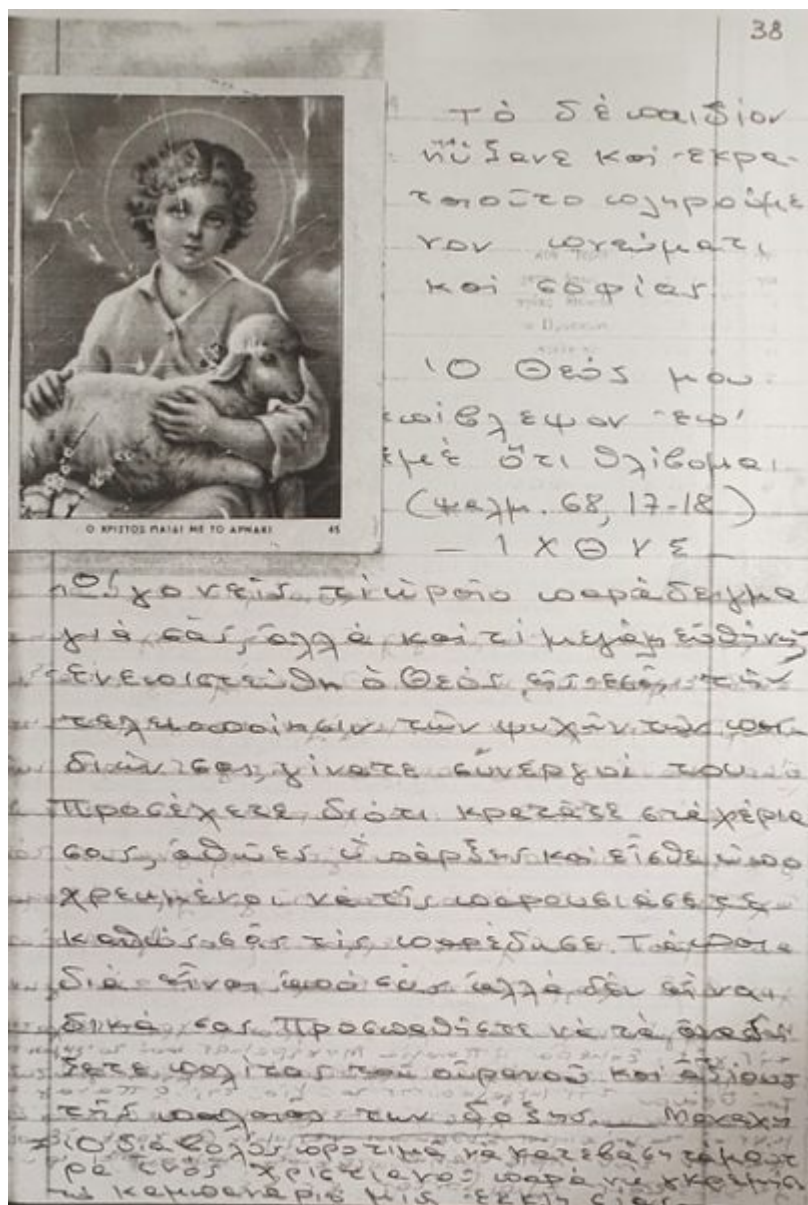
Ἐπιθυμῶ, ἐκτός ἀπὸ τὴν γνωριμία μέ τίς ἡγετικές μορφές κάθε τόπου, νά γνωρίζω καί τίς ἀπλές ὑπάρξεις, ἀνακαλύπτοντας μέσα σέ αὐτές διαμάντια ἀρετῆς καί λογισμῶν καί πράξεων, τά ὁποῖα προξενοῦν ἐντύπωση καί χαρά καί γίνονται αἷτια εὐχαριστίας πρὸς τόν Θεό.

Ἦδη, στίς ἡμέρες αὐτές πού βρίσκομαι στήν Καστοριά, ἔχω γνωρίσει πολλούς ἀνθρώπους, ἄλλους ἐξωτερικά, ἄλλους ἐπιφανειακά, ἄλλους καλύτερα καί βαθύτερα. Καί συγκινοῦμαι γιά τὴν ἱστορία τοῦ κάθε ἀνθρώπου, γιά τίς κρυφές ἀρετές του, γιά τόν κρυφὸ πόνο του, γιά τίς κρυφές ἐλπίδες του, γιά τὰ χαρίσματά του, καί δοξάζω τόν Θεό γιά τό ὅτι ἔχω τὴν δυνατότητα νά γνωρίζω τόν λαὸ ὀνομαστικά καί προσωπικά καί ὄχι ἀπλῶς ὡς μάζα καί ὡς ἀριθμούς.

Πρόσφατα διάβασα τίς σημειώσεις ἐνός μέλους τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, μιᾶς

ἀπλῆς γυναίκας, πού ἤδη βρίσκεται κοντά στούς πατέρες, τούς διδασκάλους, τούς ἱεράρχες καί Κληρικούς πού συνάντησε στήν ζωή της καί τήν διαπαιδαγώγησαν καί τήν ὠφέλησαν, τόν π. Σεβαστιανό, τόν Μητροπολίτη Γρηγόριο καί ἄλλους Κληρικούς καί μοναχούς, τούς ὁποίους γνώρισε ἢ τούς ζητοῦσε «αὐτόγραφες» εὐλογίες, ὅταν τούς συναντοῦσε.

Πρόκειται γιά τήν αἰμίνηστη Ἀλκιθέα, μιά εὐσεβῆ καί παραδοσιακή Καστοριανή. Δέν τήν γνώρισα ἐν ζωῇ, ἀφοῦ κοιμήθηκε πρίν δύο χρόνια. Τήν γνώρισα ὅμως ἀπό τό Ἐκκλησάκι της, τό Ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Νικολάου Βαλαλά, τό δεύτερο καί πραγματικό σπίτι της, τό ὁποῖο συντηροῦσε μέ πολλή ἀγάπη, κατά τήν Καστοριανή παράδοση, καί τοῦ ὁποίου τήν φροντίδα παρέδωσε ὡς παρακαταθήκη στά παιδιά της. Τήν γνώρισα ἐπίσης ἀπό τά παιδιά της. Τήν γνώρισα ἀπό τόν ἐπικήδειο πού ἐξεφώνησε ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Σεραφεῖμ, τόν ὁποῖο διάβασα. Τήν γνώρισα κυρίως ἀπό τό τετράδιό της, τό «Χριστιανικόν Λεύκωμά» της, τό ὁποῖο ζήτησα ἀπό τόν γιό της Νικόλαο γιά νά τό μελετήσω.

Σέ αυτό τό λεύκωμά της, διακοσίων σελίδων, καταγράφονται λόγοι πνευματικοί, πού συνέλεγε από ὅσα ἄκουγε στίς ὁμιλίες καί τά κηρύγματα τῆς ἐποχῆς της καί σάν μέλισσα ἔπλαθε μέσα στίς κυσέλες-σελίδες τοῦ τετραδίου της τό μέλι τῆς ἀρετῆς, μέ τό ὅποιο εἶναι φανερόν ὅτι ἔτρεφε τήν ψυχή της.

Ἐκτός ἀπό τίς πνευματικές σημειώσεις, ἡ Ἀλκιθέα ἐπικολλοῦσε διάφορες εἰκόνες, πολλές ἐκ τῶν ὁποίων συνδέονται μέ ἐκκλησιαστικά γεγονότα, ὅπως θεμελιώσεις ἢ ἐγκαίνια Ἱερῶν Ναῶν, προσκυνήματα σέ ἱερούς τόπους, ἐπισκέψεις ἐκκλησιαστικῶν προσώπων στήν Καστοριά κλπ.

Ξεχώρισα καί σημειώνω μερικούς ἀπό τούς λόγους τοῦ ἀνθολογίου της, γιά νά φανεῖ ἡ ψυχική της διάθεση καί προαίρεση. Γιά νά φανεῖ ἐπίσης πῶς οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ὑπερέβαιναν τίς ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς καί διατηροῦσαν μιᾶ εἰρηναία καί ἱλαρή ψυχική κατάσταση, πού εἶναι τόσο πολύτιμη καί ἀπαραίτητη γιά τίς ἡμέρες μας. Πρόκειται γιά τήν λεγόμενη λαϊκή σοφία, ἢ καλύτερα γιά τήν

παράδοση του λαού, πού σφυρηλατείται από τις δυσκολίες στο άμوني της σοφίας των Πατέρων και του ἐκκλησιασμοῦ.

*

«Ἡ καθαρὴ συνείδησις εἶναι μαλακὸ μαξιλάρι».

«Ὅταν χάνεται ὁ πλοῦτος δέν χάνεται τίποτα, ὅταν χάνεται ἡ ὑγεία, χάνεται κάτι, ὅταν χάνεται ὁ χαρακτήρας χάνονται ὅλα».

«Ἡ ὑγεία καὶ ἡ χαρούμενη διάθεση γεννοῦν ἡ μία τὴν ἄλλη».

«Ἄριστο σπίτι εἶναι ἐκεῖνο πού δέν χρειάζεται τίποτε περιττό καὶ δέν στερεῖται τίποτε ἀναγκαῖο».

«Νά ἀποκρίνεσαι σέ ὅσους σέ κατηγοροῦν ὄχι μέ λόγια ἀλλά μέ ἀρετές».

«Ἀληθινὰ σοφός, ἔλεγε ὁ ἀββᾶς Ὑπερέχιος, εἶναι ἐκεῖνος πού διδάσκει ὄχι μέ λόγια ἀλλά μέ ἔργα».

«Ὁ ταπεινόφρων, λέγει κάποιος πατήρ, οὔτε ὁ ἴδιος ποτέ ὀργίζεται οὔτε τὸν πλησίον του παροργίζει».

«Ἀγάπης οὐδέν ἴσον».

«Ἡ ἀγαθὴ πράξις δέν χάνεται. Ὁ σπείρων χάριν, θερίζει φιλίαν, καὶ ὁ φυτεύων ἀγαθότητα συνάγει ἀγάπη».

«Τό συλλυπεῖσθαι εἶναι ἀνθρώπινο, τό συγχαίρειν ἀγγελικόν».

«Πρόκειται γιὰ τὸν παρεξηγημένο θεσμόν τῆς νηστείας. Δέν εἶναι μόνον πνευματικός ὁ σκοπὸς τῆς (αὐτοκυριαρχία, κακῶν ἀλλοτρίωσις) καὶ ἀκόμη ὑγιεινός (δηλαδή ἀποτοξίνωσις τοῦ ὁργανισμοῦ). Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τῆς προσδίδει καὶ κοινωνικόν περιεχόμενον: Νηστεύσωμεν ἵνα ἐλεήσωμεν, συνιστᾷ ὁ Μ. Βασίλειος».

«Οἱ δύο αὐτές μητέρες (Ἄννα μητέρα τῆς Παναγίας καὶ Ἄννα μητέρα τοῦ προφήτη Σαμουήλ) μᾶς λένε πὼς ἡ καλύτερη παιδαγωγικὴ μέθοδος πρὶν γεννηθεῖ τό παιδί καὶ ἀφοῦ γεννηθεῖ, εἶναι ἡ προσευχή».

«Διάβαζε τακτικὰ τὴν Γραφὴ καὶ στὴν καρδιά σου θ' ἀνθίσει παράδεισος».

«Υπάρχουν ἄνθρωποι πού μέ τὰ χεῖλη τους σωπαίνουν καὶ μέ τὸν νοῦ φλυαροῦν. Ἄλλοι μιᾶνε ἀπὸ τό πρῶν ὡς τό βράδυ, κι ὅμως κρατᾶνε σιωπὴ, γιατί τίποτε ἀπ' αὐτὰ πού λένε δέν εἶναι περιττό καὶ ἀνώφελο».

«Ὁ διάβολος προτιμᾷ νὰ κατεβάσει τὰ μοῦτρα ἑνὸς χριστιανοῦ, παρά νὰ γκρεμίσει τό καμπαναριὸ μιᾶς ἐκκλησίας».

«Πολλοὶ ἀκοῦνε συμβουλές, ἀλλά μόνον οἱ σοφοὶ τίς ἐφαρμόζουν».

«Τρία πράγματα πάντοτε εὐχαρίστησαν τὴν καρδίαν μου, λέγει ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέσυραν αἰέποτε τὰ χειροκροτήματα καὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων: Ἡ ὁμόνοια τῶν ἀδελφῶν, ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη καὶ ἀνὴρ καὶ γυνὴ εἰρηνεύοντες μεταξύ των. Ὑπομένετε, ὑπομένετε. Ἀνέχεσθε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, συγχωρεῖτε τὰ ἀμοιβαῖα σας σφάλματα, κάμνετε ἀμοιβαίας ὑποχωρήσεις, σκεφθεῖτε ὅτι οὐδέν ἐν

τῷ κόσμῳ τέλειον, πολλῷ δέ μᾶλλον ὁ δύστηνος ἄνθρωπος... Ἡ ἀγάπη πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει, ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει (Πρωτ. κ. Καλλίνικος)».

«Ὅ,τι καλύτερο ὑπάρχει στό σημερινό πολιτισμό εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων».

«Ἐξ ἰδίου διὰ τὴν ἀγάπην τὴν δικήν σου ἐγὼ ἀνέβηκα στόν Σταυρόν. Διὰ τὴν ἀγάπην τὴν δικήν μου τί ἔκανες ἐσύ, παιδί μου; Ἐξ ἰδίου».

«Ἡ Παναγία. Εἶναι ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἡ δική μας Μητέρα. Δική σου Μητέρα. Σέ ἀγαπᾷ καί σέ φροντίζει μέ στοργή. Στόν πόνο σου, στίς δυσκολίες σου ζήτησε τὴν βοήθειά της. Ἀπόθεσε στήν ἀγκαλιά της τὰ προβλήματά σου. Ἐκείνη θά τὰ λύσει».

«Θεέ μου, ἂν μετὰ τὸν θάνατό μου ἀνοιγαν τό στήθος μου καί ἔπαιρναν τὴν καρδιά μου, εἴθε νά διάβαζαν μία μόνον λέξη, πού θά θύμιζε τὰ ἐλέη σου καί τὰ ἰδανικά μου, τὴν λέξη Ἰησοῦς».

*

Προφανῶς οἱ λόγοι αὐτοί πού ἀνθολόγησε ἡ κυρία Ἀλκιθέα προέρχονται ἀπό τό στόμα κάποιων ἀγίων, σοφῶν, διδασκάλων ἢ ἀπό τὴν λαϊκὴ θυμοσοφία, πού ὅμως ἤλκυσαν τὴν ψυχὴ της καί τούς συνέλεξε γιὰ νά τραφεῖ πνευματικά.

Ἄλλοι ἐπιλέγουν ἄλλους λόγους, ἐπίκαιρους, ἐφήμερους, πληροφοριακοὺς, συναισθηματικούς κλπ. Καί ἡ ἐπιλογή αὐτὴ φανερῶναι καί τὴν προαίρεση καθενός.

Μέ συγκινοῦν οἱ ψυχές τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, πού ἡ καθεμιὰ εἶναι πολύτιμη στά μάτια τοῦ ἀϊδίου Θεοῦ, καί ἰδίως μέ συγκινεῖ ἡ ἀναζήτησις τῆς αἰωνίου ἀγάπης καί τῆς καλῆς ἀθανασίας, ἡ ὁποία χαρίζει ἀνταύγειες αἰωνίου ὁμορφιάς στίς ψυχές αὐτές.

Στίς 2 Φεβρουαρίου 2020, ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς, ἔφυγε ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτό ἡ κυρία Ἀλκιθέα, καί ὥς ἓνα μνημόσυνο ἔκανα αὐτὴ τὴν μικρὴ ἀναφορά στήν γυναῖκα αὐτὴ τοῦ λαοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Καστοριάς.